

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. De portione CAnonica debita Episcopo ex legatis pijs, & quomodo
legata illa sint distribuenda?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

Sunt tamen etiam plures Casus, in quibus Falcidio detractio locum non habet, sic primò non habet locum, si expressè eam prohibuerit testator, non ignarus virtutum sui patrimonij. Secundò valde probabile est, quod locum non habeat in legatis pijs (cum ad hæc legata se non extendat secularis potestas, que Falcidiā introduxit) nisi alia pia causa fuisset hæres instituta, in tali enim casu privilegium contra æque privilegiantum nihil proderet. Tertiò locum non habet, si inventarii non conficit heres hereditatis aditæ, intra tempus, & iuxta formam à jure præscriptam, aut si à judge monitus intra annum testatoris voluntatem non fuit executus; aut si surcipitur, negavit, oculavit &c. de bonis hereditatis, aliqua, in pñnam scilicet admissoe culpæ. Quartò locum non habet, si res legata sunt cum eâ clausula, ut non alienetur, sed perpetuè penes familiam maneat; aut si aliunde res legata privilegiata sit, prout sunt privilegia legata, in testamento, militati jure, facta &c.

§. IV.

De portione Canonica debita Episcopo ex legatis pijs, & quomodo legata illa sine distribuenda?

Portio Canonica vocatur illa pars, quæ Episcopo debetur, ex ijs, quæ pro salute animæ Ecclesijs, Monasterijs, aut alijs pijs locis intra suam diœcesin finit, nec specialiter à jurisdictione Episcopi exemptis, aut privilegiatis, legata, aut mortis causâ donata fuerunt (nisi sint haec ipsa legata iuxta Cap. Vet. b. 1. à portione Canonica privilegiata) &c

alicubi, quarta pars talium legatorum est, alibi tertia pars, alibi dimidia, quia tamen in nostris partibus nullus portio nis hujus canonice usus esse videtur, et si alicubi ulus adhuc vigeret, quantum, & ex quibus legatis solvenda illa sit, ex recepta consuetudine defini debet, hinc non video, quare mulsum de hac materia simus solliciti. videatur Cap. officij 14. cap. requisiti 15. ac cap. de his. 20. h. s.

SECTIO V.

De executione Testamenti
& aliarum ultimarum voluntatum.

§. I.

Quis possit, & esse debeat Executor Testamenti, vel alterius ultima voluntatis.

Executores testamentorum alij dicuntur testamentarij, qui ab ipso testatore in testamento dantur; alij dicuntur legales, vel legitimi, qui ab ipso jure dantur; alij denique vocantur dative, qui à magistratu constituuntur, ita tamen, ut hi posteriores, secundo & tertio loco positi, in defectum testamentariorum tantum dentur; & quamvis ordinariè, si nullus à testatore executor nominatus sit, heredi incumbat testamenti executio, gratuitudine ita jubente, & quoad pia legata, Episcopo; possunt tamen executores testamentarij in testamento dati à testatore, & quidem unus, vel plures, sive ex heredibus, sive ex alijs

Yyy 2

alijs